

عنوان مقاله:

بررسی رویکرد معنادرمانی به عنوان روش مشاوره توانبخشی گروهی

محل انتشار:

دوماهنامه پژوهش در هنر و علوم انسانی، دوره 5، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهدی عامری - عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور تهران

مجتبی دهدار - دانشجوی دکتری علوم تربیتی گرایش برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک و مدرس دانشگاه

محمد امیریان - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره توانبخشی دانشگاه پیام نور سمنان

خلاصه مقاله:

معنادرمانی به عنوان یک روش مشاوره توانبخشی گروهی به افراد کمک می کند، درک جدیدتر و عمیق تری نسبت به زندگی و شرایط آن به دست آورند و ترغیب شوند امیدوارتر به زندگی ادامه دهند و به راحتی در مقابل اتفاقات زندگی تسلیم نشوند. هنگامی که انسان احساس میکند وجود و هستیاش به یک منبع لایزال پیوند خورده و خود را متکی به چارچوب ها و تکیه گاه های گسترده ای مانند مذهب و فلسفه ای که برای زندگی کردن انتخاب کرده است، می بیند معنیزندگی را درمی یابد و آن را احساس می کند. معنادرمانی از روش های درمانی موثر است که در قالب کار گروهی امکان پذیر است. این شیوه درمانی از نظر فلسفی قرابت بسیاری با آموزه های دینی دارد و می توان آموزه های دینی را در آن گنجاند. این روش درمانی معتقد است آنچه در هستی انسان اهمیت دارد، سرنوشتی نیست که انتظارش را می کشد بلکه شیوه های است که انسان سرنوشت را می پذیرد. انسان می تواند هرچیز ارزشمندی را از دست بدهد، مگر بنیادی ترین آزادی بشری یعنی آزادی انتخاب، شیوه برخورد یا شیوه واکنش نسبت به سرنوشت و آزادی برگزیدن راه خویش را. در اینمقاله روش معنادرمانی و معنادرمانی با رویکردی دینی تبیین شده و در پایان مراحل و شیوه اجرای آن بررسی و نقد و ارزیابی روش مطرح شده است.

کلمات کلیدی:

معنادرمانی، معنادرمانی دینی، توانبخشی گروهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1242793>

